

Cypern - motsättningarnas ö

1. Cypern - motsättningarnas ö

Cypern ligger ungefär mitt emellan mellan Europa, Asien och Afrika. Det betyder att ön under hela sin historia har kastats mellan olika erövrare och kolonistörer. Detta har gett upphov till spänningar och många motsättningar som fortfarande märks.

Redan naturen visar en del motsättningar:

Medan bergen har snöstorm kan kusterna uppleva tropisk hetta.

Vid historiens början växte skogen tät över hela ön. Nu är det mesta kalmark men man planterar en miljon träd varje år för att återställa klimatet.

Stora delar av året lider Cypern av stor vattenbrist. Ändå kommer det ibland häftiga regn.

Kulturellt blir det också motsättningar:

Afrodite är Cyperns favoritgudinna. Hon var sannerligen inte monogam. Men när levnadsglada svenskor försöker upprepa hennes bravader ogillas detta av invånarna

Den grekiskt-orientaliskt inspirerade maten har blivit sönderkokt av engelsk inflytande.

Sedan märker man som svensk en beklaglig motsättning:

Cypern har en mängd härliga och spännande rödviner. Men inget går att köpa på ett svenskt systembolag.

I modern politik och företagsamhet finns motsättningar

Turkarna invaderade öns bästa områden för semesterfirare. Men grekcyprioterna utvecklade resten av ön till ett nytt semesterparadis.

Grekcyprioterna kämpade under decennier för självständighet och återförening med Grekland. Hur går det ihop?

Cypern gör reklam att vara kärlekens ö. Men där finns enorma mängder hat mellan greker och turkar.

En del av berättelserna tar sin utgångspunkt i dessa motsättningar.

Den följande lilla berättelsen avslöjar inte vårt dagsprogram. Det kan knappast intressera någon.

2. Cypern - kärlekens ö

Afrodite är Cyperns favoritgudinna. Hon finns på hotellen, på barerna, på vykortet och i berättelserna. Hon föddes ur havsskummet och steg i land på södra Cypern. Vi var där och inspekterade. Vi konstaterade att Afrodite måste fått ordentligt ont i fötterna. Stranden var mycket stenig och det framgår inte av sagan om hon hade något på fötterna. Men stenarna på stranden var utmärkta att kasta smörgås med.

Afrodite måste vara kvinnornas ideal. Hon hade enligt ryktet en perfekt kropp, strålande ögon och en mängd sköna ynglingar att välja bland. Vi fick inte se Afrodite själv, inte heller ynglingarna men vi såg källan där hon förförde dom. Allt var så trolskt och skönt. Under den heta sommaren borde där ha varit gudomligt (!) men det verkade stenigt och snårigt. Afrodite och hennes sköna älskare blev nog märkta med både skavsår och myggbett. Men den stenlagda gångstigen till källan kanske hade tillkommit efter Afrodoites tid.

Vi fick i alla fall bevis för att sagorna var sanna. Vi såg röda cyklamen där Adonis blod hade droppat. Vi såg vita cyklamen där Afrodites tårar hade fallit.

En taxichaufför som vi åkte med tyckte att svenska kvinnor var alldeles för lösaktiga. Han påstod att dom låg med flera män varje natt, även sådana kvinnor som var på bröllopsresa på Cypern. Vi försökte övertyga honom att sådana kvinnor var ganska sällsynta i Sverige, men han trodde oss inte.

Vi ville också förklara för honom att det fåtal kvinnor som hade denna läggning drogs till Cypern eftersom dom hade studerat sagans Afrodite och därmed utgick från att man skulle uppträda så på Cypern. Men vi insåg det omöjliga i att övertyga honom. Vi var heller inte själva övertygade om att de aktuella kvinnorna hade hört talas om Afrodite. Dom visste nog mer om Madonna.

Men Madonna och Afrodite är kanske samma sak. Olika tidsepoker, olika platser och olika publicitet. Men samma dröm. Och samma kommersiella värde.

3. Hatet på kärlekens ö

Cyprioter har oturen att bo på en ö som ligger i vägen och mitt emellan. Historien visar att ön om och om igen har lockat till sig koloniserare, exploaterare och erövrare. Raden blir lång av greker, romare, fenicier, franker, korsriddare, turkar, venetianare, araber, engelsmän etc. Cyprioten har därför blivit en genetisk pyttipanna med blåa och bruna ögon, ljus och mörkt hår, arabisk list och grekiskt lättsinne. Han talar turkiska och grekiska eller engelska. Han bjuder på mat som är en blandning mellan grekiska läckerheter och överkokt engelskt kött.

De händelser som skapar dagens hat kommer främst från frigörelsen från brittiska imperiet på 60-talet och från den turkiska invasionen på 70-talet. Vi var på den del av ön som inte ockuperats av turkarna och som därför befolkas av de grekcyprioter som tvingades fly från sina hem för 20 år sedan. Hatet till turkar är enormt. Liknande hat har vi mött tidigare i Jugoslavien och på Bali. Men det finns tyvärr på många ställen; i Palstina/Israel, i Kashmir etc.

Grekcyprioternas taktik att skapa ett nytt enhetligt Cypern verkar ganska klar. Man har insett att krig i längden inte vinnas av arméer utan av propaganda och ekonomi. Krig vinnas nog idag med samma medel som strejker. Man har insett att 600.000 grekcyprioter måste vinna kampen mot Turkiet genom att få med sig världens makthavare och världens folkopinion.

Genom guiderna försöker man övertyga turisterna om att Turkiet är ett expansivt och farligt land som även hotar resten av Europa. Man säger sig bara hata fastlandsturkar och inte turkcyprioter. De senare har egentligen alltid varit grekcypriotens bästa vän, även om historien visar något helt annat.

Man påpekar att den ockuperade delen av Cypern håller på att förfalla och att den har den största truppkoncentrationen i världen (det är kanske sant).

Man försöker lägga grunden till att bli en ekonomisk stormakt. Man har starka familjeband, lånar pengar utomlands, investerar i infrastruktur, återplanterar skog och satsar mycket på utbildning. Man importerar billig arbetskraft och har ändå bara 2,5% arbetslöshet. Man försöker nog komma igång som Singapore för 30 år sedan.

Så den turkiska ockupationen kommer säkert att ersättas med något annat. Det visar historien. Frågan är om det kommer att ta 5, 10, 50 eller 100 år. Frågan är också om de nya makthavarna blir islamister, internationella banker eller EU-parlamentet. Det nya slaveriet kan alltså bli antingen tvånget att kasta sig på knä flera gånger per dag, betala större delen av inkomsten i ränta eller att mäta storleken på de tyvärr ganska små cypriotiska oliverna.

4. Rum mot gården med utsikt mot havet

Vi fick vårt krypin i ett lägenhetshotell i Larnaka. Hotellet hette Achilleos vilket borde garantera en mera lokal prägel än hotell som kallas Beach Gardens, Royal Hotel eller liknande. Hotellet låg vid en bakgata med en lagerbyggnad på andra sidan den smala gatan. Vi var imponerade över att fotografen hade klarat av fotot i resekatalogen. Förmodligen hade han använt sig av krokigt ljus.

Vi hade per fax försökt muta hotellägaren att ge oss ett rum på översta våningen. Men dessa var sedan länge upptagna av långliggare. Långliggarna inbjöd till bridge varje onsdag, dans till svensk musik varje söndag och andra liknande evenemang som skulle påminna om Sverige.

Men hotellet var rent, tyst och trevligt. Renligheten gav nästan ett sterilt intryck eftersom man undvek lampskärmar och mattor. Det var mycket tyst nästan hela tiden. Men klockan halv fyra första morgonen lät det som någon kommit för att hämta hela hotellet. På morgonen fann vi att han bara fått med sig soporna. Men den genomsnittliga tystnaden var säkerligen under de allra hårdaste svenska normerna. Vilket borde ha uppskattats av långliggarna.

Vi hade havsutsikt. Åtminstone från ena balkongen och i en vinkel snett åt vänster. Det fanns en liten glipa mellan strandpromenadens hotell som vi kunde se mellan en elstolpe och lagerbyggnaden. Vi såg också delar av en palm på strandpromenaden vilken hjälpte oss att avgöra vindstyrkan varje morgon.

Det viktigaste var att sängarna var bra. För övrigt skall man inte tillbringa semestern i ett hotellrum. Där skall man bara ta den preventiva morgonmedicinen mot förmodad magsjuka.

5. Drönare och hjältar

Runt om på Cypern står statyer av unga män som dött i kamp för något eller mot något. En del har avrättats av engelsmännen efter anklagelser om terrorverksamhet. Några har skjutits av turkarna efter invasionen.

I guideutbildningen ingår nog att man ständigt skall påminna turisterna om dessa oskyldigt dödade hjältar. Vår guide lyckades förena detta med den moderskult som är allmän runt Medelhavet. "Våra mödrar måste hyllas" framhöll guiden med emfas. "Dom håller ihop hemmet, dom trampar vinet, dom hjälper till på åkrarna. Men framför allt formar mödrarna de kommande släktena genom att uppfostra barnen. Det är våra mödrar som föder sönerna och uppfostrar dom till hjältar."

Det lät som om den cypriotiska modern var en hjälteproducerande kläckningsmaskin som spottade fram terrorister och soldater att skickas ut för att bli avrättade av engelsmän eller skjutna av turkar. Tänk om man skulle tala om för en svensk morsa ett hon är beundransvärd för att hon uppfostrar sina söner till hjältar! Hon skulle nog storkna.

En slöturistande nordbo kunde annars tro att cypriotiska män var drönare. Man ser dom oftast sitta med sina gelikar runt en kopp kaffe och något spel och lösa världens problem. Samtidigt som kvinnorna arbetar runt omkring.

Men är egentligen inte drönare och hjälte samma sak? Drottningen spottar fram massor av välnärda drönare som egentligen bara har ett mål med sitt liv. Dom skall gå under i sin kamp för att föra släktet vidare! Drönaren är en hjälte.

Så den cypriotiske mannen på kaféet är nog ingen drönare. Det är kanske statyhjälten som är en drönare. Man vet ingenting säkert.

6. Grekiska med svensk accent

Cypriotiska guider måste vara infödda och auktoriserade av myndigheterna. I utbildningen ingår nog ett omfattande avsnitt som lär guiderna att bedriva politisk propaganda. Turisterna skall övertygas om att turkar är bovar och att cyprioten har övergivits av västerlandets demokratier.

Det är en stor fördel med infödda guider. Dom kan berätta om sitt samhälle sett inifrån med egna ögon och utifrån egna upplevelser. Vi fick höra om traditioner och familjeliv. Vi fick höra om hatet mot turkar. Vi fick livfulla berättelser om stora cypriotiska bröllop där gästerna betalar med pengar istället för med presenter. Det kunde löna sig att ordna bröllop.

Vi fick bilder ur den grekiska mytologin och från den cypriotiska historien. Vi fick höra berättelser från de senaste årtiondenas dramatiska händelser. Vi fick också klart för oss att Cypern satsar på upprustning av sin infrastruktur. Vi fick se stora dammanläggningar som skall spara vatten från regnsäsongen till de torra årstiderna. Vi anade de underjordiska tunnlar som transporterade vatten till städerna. Vi fick åka på nyanlagda vägar som fått nya sträckningar för att inte passera den invaderade delen av Cypern. Vi fick reda på att grekcyprioten planterar 1 miljon träd varje år (hur många av dessa som dör framgick inte).

Vi fick klart för oss att cyprioten är ärlig. Det framgick också att han var en så dålig bilförare att han var rädd för sig själv. Följande historia kan vara värd att återberätta:

Dom två gamla vännerna dog med några dagars mellanrum. Den som varit präst kom först upp till Sante Per. Per bläddrade i sin stora bok och funderade och bad honom sitta ner och vänta. Sedan kom den som arbetat som busschaufför. Efter att ha kontrollerat i boken släppte Per omgäende in honom i himlen.

Det tyckte den väntande f d prästen var orättvist. Han gick fram till Sankte Per och klagade. "Jag har arbetat hela mitt liv för din chef och så låter du mig sitta här och vänta. Men du släpper in den där slarvige och ogudaktige busschauffören med en gång. Det måste ha blivit någon förväxling."

"Nej" sa Sankte Per, "det är inget misstag. Jag ser i papperen att du har predikat i 40 år och då har alla suttit och sovit. Men busschauffören är en av våra bästa ambassadörer. Han har kört buss i bergen i 40 år och då har alla suttit och bett till Gud."

Alla berättelser och all information förmedlades på en avart av svenska språket som hade många intressanta formuleringar. Några exempel:

Det är mycket bättre nu när brudparet får pengar istället för presenter. Förr kunde det hända att dom fick 50 strykhjärnor.

En engelsk arkeolog började utgrävningarna. Han fann upp tusentals statyer.

Nu har vi åkt runt och slutat cirkeln.

Dom första grekerna flyttade på Cypern på 1400-talet f K.

Vi har det besvärligt med alla flyktingar som turkarna har drivit ut. Men man får inte ge sig upp!

7. Betongkoloss för utlokalisering av turister

Många av kustremsorna norr om Medelhavet består av ofruktbara bergssluttningar som via steniga stränder går ner i havet. Invånarna bor därför uppe i bergen där man kan odla för sitt behov, ofta genom att anlägga terrassodlingar. Västra Cyperns sydkust är, liksom Kretas sydkust och Rivieran, exempel på detta. Uppe i bergen ligger trevliga byar och klamrar sig fast vid sluttningarna. Runt omkring finns odlingar av vin eller frukt eller getter.

Men när man bygger anläggningar för turister skall man däremot komma så nära vattnet som möjligt. Man klämmer upp höga betongkolosser som om det var Singapores eller Tokyos markpriser som gällde. I den allra närmaste omgivningen anläggs grönska. Resten är sten och vatten. Förresten så anläggs också en stor swimmingpool med angränsande bar eftersom turisterna förmodligen inte vågar bada direkt i det stora vattnet.

En sådan koloss är Hotel S:t George, en ödslig halvmil utanför Paphos. Anläggningen är stor, påkostad och vacker. Alla rum har utsikt över havet och en pool i strandkanten. Entrén är storslagen, baren rymmer minst 300 personer och har 20 m takhöjd. Konstverk med nautisk anknytning bryter av mot det välputsade marmorgolvet. Uppe på en balkong spelar en ensam pianist ackompanjerad av en musikmaskin. Allt är så tjustigt. Men nästan tomt på folk.

Många av de fåtaliga gäster som inkvarterats på hotellet har tagit taxi 5 km in till Paphos för att få uppleva folkliv på riktiga gator omgivna av riktiga hus med riktiga krogar befolkade av riktiga människor. Men några finns kvar på hotellet. Eller har kommit tillbaka. En grupp har lockats av Bingo-spel i ett hörn av den väldiga baren. Priset är en stor konjakssbutelj. Andra har återkommit med trötta fötter efter en rundvandring i byn och sitter med något glas i baren.

I baren har man tid att fundera. Vem betalar hotellet? Det kan knappast vara gästerna för dom räcker inte till. Kanske måste hotellet gå i konkurs några gånger innan det blir lönsamt. Vi vill inte bli indragna i konkursen. Därför gäller det att avvika i tid. Redan nästa morgon.

8. Paraplyer och sprit

I den storslagna baren på ett lyxigt hotell kan man få drink med paraply. Drinken kan egentligen innehålla vilken sprit som helst så länge den späds med fruktsaft och förses med paraply. (Det borde kanske heta parasprit.) Under paraplyet bestod vår drink av ouzo, apelsinlikör och lokal VSOP brandy. Samt av apelsinjuice. Vi hade beställt den för att den kallades Afrodites kyss. Är man på Cypern så är man. Drinken var fullt drickbar om man undvek att få paraplyet i ögat.

Det där med paraplydrink är en klar möjlighet att bli av med de gamla spritsnuttar som medelsvensken har i sitt spritskåp. En medelsvensk får nämligen inte kasta bort någon sprit. Så den skattefria munklikören man köpte i något kloster och den gräsliga metaxan man fick i present och plommonbrännvinet som smakade finkel när man kom hem får stå kvar och åldras i spritskåpet. Ett spritskåp med slattar är ett kännetecken för den ännu inte helalkoliserade medelsvensken.

Här kommer nu det förlösande receptet för att inte behöva slänga skräpet. Köp en massa små paraplyer. Köp juice. Bjud hem dina vänner på en mysig helkväll. Plocka fram mosters Kaluha, Gomera-likören, Slibovicen och det hembryggda vinet du fått i present. Kalla drinkarna för Munkens hemlighet, Förbjuden kärlek, Livets dröm etc. Dölj allt under ett tjustigt paraply. Men gör inte upp om att träffas dan därpå. Då skall ni vårda huvudena.

9. Stenens slaveri

Från Vilhelm Mobergs utvandrarepos har vi fått en inblick i smålänningarnas slaveri under ett ogästvänligt landskap. Vi märker bondens vedermödor i form av imponerande stengärdsgårdar. Dom står där som ett monument över numera bortkastat arbete. Skogen har tagit tillbaka åkertegarna och den behöver inga stengärdsgårdar för att växa.

De småländska stengärdsgårdarna överträffas av de cypriotiska. I vissa delar av Cyperns bergsområden ligger stengärdsgårdarna tätare än i Småland. Dessutom är landskapet så kuperat att gårdsgårdarna ofta byggs som terrasser. Ändå är det mer sten än jord i de tegar men röjt. Mellan stenarna växer det underligt nog vinstockar.

Men det finns en stor skillnad mellan den småländske och den cypriotiske bonden. Inte bara så att smålänningen sliter med mörka gråa stenar medan cyprioten sliter med ljusa gula stenar.

Skillnaden märks främst mellan nappatagen med stenen. Då sitter smålänningen och svälter och fryser i sitt dragiga trähus. Han äter sin halvruvtna potatis och kokar soppa på sista kon. Cyprioten sitter i solen utanför sitt svala stenhus. Han kanske också svälter men han märker det inte för han dricker sitt hemtrampade vin.

10. Får man veta sanningen i en taxi?

Kalifatides skriver att cyprioterna kör som biltjuvar. Det kanske stämmer, jag vet inte hur biltjuvar kör. Däremot har jag fått en viss erfarenhet av några taxichaufförer som vi åkt med på Cypern.

En chaufför såg ut som Fernando, komikern som bl a spelade Don Camillo på film. Chauffören kunde varit Fernandos farfar. På äldre dar. Han körde en jämnårig Mercedes som hade sin storhetstid bakom sig. Don Camillo och hans Mercedes skulle ta oss från Larnaca till Limassol.

Vår Don Camillo hade ännu tyngre ögonlock än sin förebild. Min hustru satt som på nålar och bevakade ögonlocken. När dom övermannades av tyngdlagen fick hon varje gång en häftig hostattack.

Därför kom både vi och Don Camillo fram välbehållna. Vi kunde t o m några dagar senare se ögonlocken komma gående i sömngångartempo för en ny dags dust med tyngdlagen och hostande passagerare.

En annan taxichaufför hette Mario. Han körde oss en hel dag mellan olika begivenheter. Han var en bra chaufför, mycket bättre än sin engelska. Men han visade att turister var en trafikfara. Alla hyrbilar på Cypern har röda nummerskyltar. Dom kallas av urinvånarna för den röda faran. Efter en dag med Mario förstår man varför. Varje gång han såg en rödskyltad bil släppte han ratten, slog han ut med händerna och utstötte det kända cypriotiska uttrycket po-po-po. När han mötte en röd fara så tvingade han denne långt ut på andra sidan vägen. Så visst är röda faran en realitet.

Men var försiktig Mario! En av de rödskyltade bilarna kan innehålla en cypriot som krockat sin egen bil. Sådana finns det många av. Kanske t o m en cypriotisk taxichaufför!

En tredje taxichaufför körde oss till byn Kita utanför Larnaca där vi skulle äta söndagsmiddag och vara kulturella genom att bese en gammal kyrka. Han hade stor erfarenhet av Sverige, han hade som sjöman övernattat en natt i Sveriges största hamnstad, Helsingborg. Han visste allt om svenskarna. Han tyckte det var roligt för oss att vi äntligen fick en chans att äta färsk fisk istället för de djupfrysta pinnar som fanns i Sverige.

Han visste dessutom allt om svenska kvinnors sexliv. Det gillade han inte. Påstod han. Men åsikter om detta behandlas naturligtvis under rubriken "Kärlekens ö".

11. Det otroliga upplevs med stor sannolikhet

Vi spelade golf på Tsada golfbana 2 mil utanför Paphos. Det var en upplevelse att slå förbi blommande mandelträd, gå genom dungar av valnötsträd, droppa bredvid vinstockar och tvingas trampa ner anemoner och begonier.

Vi hyrde golfklubbor av en holländsk golftränare. Trots ovanan vid klubborna och ovana vid golf i största allmänhet gick det ganska hyggligt. Vi fick visserligen ont i en del muskler som tydligen inte hade använts sedan förra golfsäsongen. Men bollarna räckte runt hela banan.

Men det var inte detta som var så otroligt att det ger anledning till rubriken ovan. Det otroliga inträffade när vi åkt tillbaka till Paphos och klev in på en resebyrå för att ordna morgondagens taxirundtur. Vi gick då rakt i armarna på golftränaren. Världen är liten och slumpen oberäknelig!

Men var det egentligen så otroligt? Absolut inte. När det otroliga inträffar är det inte otroligt längre. Det osannolika har alltid en viss sannolikhet.

Det finns 50.000 människor i Paphos. Om det står en person på en resebyrå är det alltså en chans på 50.000 att han är byns ende holländske golftränare. Om man spelar golf varje dag och sedan går till en resebyrå möter man honom redan efter 130 år. Men om man sedan känner sig hungrig och törstig efter golfturen, vilket är fullt förståeligt, och går in på en restaurang med 20 gäster, så behöver man bara vänta i 3 år innan man snubblar över golftränaren igen.

Men även detta är helt otroligt. För inte stannar en holländsk golftränare i Paphos i 3 år! Och inte har vi lust eller råd att spela golf i Paphos varje dag i 3 år för det skulle kosta ca 1 miljon kronor. Men det finns händelser som är ännu mer otroliga än att snubbla över holländska golftränare. Den som spelar Bingo med Loket kommer att bli lycklig storvinnare redan efter 100.000 år. Innan dess har man nog vunnit 10 bilar och 10.000 T-shirts med Loket på. Med sådana framtidsutsikter är det otroligt att folk spelar Bingo. Men inte osannolikt!

Men en ännu mer otrolig händelse än Lokets välvilja har drabbat mig. Det var något av de första åren i Västerås. Jag kom körande på Esplanaden i en lätt rostig Opel av 1956 års modell inköpt för 5.600:- tagna från hustruns studielån. Jag skulle köra om en bil som saktade farten. Men jag kom inte förbi utan måste bromsa in bakom den andra bilen som också stannade. Vi hade båda fått bensinstopp!

Jag har fått bensinstopp 2 gånger i mitt liv, d v s en gång per 20.000 mil. Antag att jag ligger bredvid en annan bil ungefär 10 ggr/mil, 10.000 ggr/år eller 1% av körtiden. Med sådant körschema kommer jag sannolikt att få bensinstopp bredvid en annan bil efter 20.000 år. Om andra bilförare slarvar med tankningen i samma utsträckning kommer den andra bilen sannolikt att få samtidigt bensinstopp efter 400 miljoner år.

Om det finns 1 miljard bilar på jorden som kör 300 tim/år ligger 400.000 av dessa bredvid varandra. Vart tusende år får de bensinstopp samtidigt. Under bilismens första årtusende blev det alltså jag. Eftersom jordens bilepok inte blir 1000 år blev jag alltså den ende. Givetvis tillsammans med min olycksbroder som tillsammans med mig gick 200 meter till en numera nedlagd bensinstation för att fira den historiska händelsen genom att fylla en reservdunk med bensin.

Vi hade upplevt en otrolig händelse. Om läsaren tror att den är sann, har den blivit trolig. Men alltså mycket osannolikt.

12. Grekisk mat med engelsk smaklöshet

På våra resor brukar vi inte besöka någon restaurang mer än en gång. Det blir många restaurangbesök på en vecka. På det sättet får man uppleva skiftande mat och skiftande miljöer. Målet är att hamna på en restaurang där vi är de enda turisterna.

De bästa restaurangerna har ingen inkastare. De har knappt någon ingång. Det kan vara en vanlig port mot gatan. Innanför den kan det finnas det en vanlig trappa upp till restaurangen på andra eller tredje våningen. Den kan också ligga på andra sidan en mörk innegård. Man har kommit rätt om det sitter högljudda stora familjer runt borden.

Cypern har fått matimpulser främst från Grekland. Men tyvärr har engelsmännen härjat på restaurangerna i över hundra år. Det positiva resultatet är att många restauranger har öppen brasa vilket var en klar fördel i februari. Jag undrar om den är tänd även i augusti? Men tyvärr har engelsmännen också influerat cyprioten att koka sönder maten.

Det cypriotiska rödvinet var en klar överraskning. Varje ny sort innebär en ny överraskning. Man får uppleva många olika spännande dofter och smaker. De bästa vinerna var lokala. Det allra bästa var husets vin på en kylslagen restaurang uppe i Omodos. Men på svenska systembolaget finns inte något rödvin från Cypern.

Efter maten får man ofta det lokala söta vinet Commanderia. Det passade utmärkt på Cypern men vi vågade inte köpa med oss något för det blir inte alls samma smak hemma.

I vår jakt på intressanta restauranger hittade vi Art Café i ett vanligt boningshus. Dom hade ingen matsedel men god husmanskost som inte var alltför engelskinspirerad. Denna restaurang hedrade vi därför med två besök.

Vi hittade musikrestaurangen Black Turtle ovanför en smal trappa i något som liknade ett rivningshus. Men vi satte oss nära fönstret för att komma ut snabbt om det skulle börja brinna. Vi kom redan klockan 8, närmare en timma före övriga gäster. Men det betydde bara att vi hann med en extra flaska vin. Vi fick ca 20 rätter mezze (cypriotiskt smörgåsbord) där vi tyvärr kände oss tvingade att rata den hela sillen.

Vi hittade Militzi där en stor familj firade födelsedag.

Vi blev inlockade av en humoristisk inkastare på en annan restaurang som hävdade att det var varmt och trevligt på hans restaurang men att maten inte var så bra. Han hade rätt.

Vi hittade Pafiti i byn Kiti där alla andra var söndagsmiddagsätande grekiska familjer och där vi fick spännande blandad fisk. Men trots att jag bara åt en av de halvdecimetersmå helstekta fiskarna krävdes en extra whisky när vi kom hem.

Men matäventyret på Cypern gav inga problem annat än möjligen en viss grund för framtida alkoholism.